

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Lenkou Oulíkovou ve věci

žalobce: **J. M.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. et Mgr. Petrem Jebasem
sídlem Svahová 1537/2, 101 00 Praha 10

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 12. 2024, čj. X

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 12. 12. 2024, čj. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 18 404,10 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. et Mgr. Petra Jebase, advokáta.

Odůvodnění:
Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

1. Žalobou se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 23. 9. 2024, čj. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná snížila žalobci od 6. 11. 2024 invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, neboť podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) ze dne 6. 9. 2024 činil pokles pracovní schopnosti žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze 35 %. Ke shodnému závěru dospěl i lékař IPZS v posudku ze dne 3. 12. 2024 vypracovaném pro účely řízení o námitkách.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě nesouhlasil se závěry posudků posudkových lékařů IPZS. Namítl, že nebyl posudkovými lékaři osobně vyšetřen, a proto nelze považovat posouzení za objektivní. Není také zřejmé, proč bylo jako rozhodující hodnoceno zdravotní postižení podle kapitoly XV oddílu B položky 3b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Žalobce se domnívá, že přílehavější by bylo hodnocení dle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1d přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, neboť kromě postižení ramene trpí také výrazným postižením více úseků páteře, které je rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.

Vyjádření žalované

3. Žalovaná uvedla, že vycházela z posudku IPZS vypracovaného pro účely řízení o námitkách, v němž neshledala pochybení. Zdravotní stav bylo možné posoudit v nepřítomnosti žalobce na základě dostatečné zdravotní dokumentace. S ohledem na žalobní námitky navrhl, aby soud provedl důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Podstatný obsah správního spisu

4. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobci byl rozhodnutím žalované ze dne 2. 2. 2024 přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně od 1. 10. 2023, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení ze dne 26. 10. 2023 poklesla jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 70 %. Posudkový lékař v posudku konstatoval, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav po nehodě na motocyklu dne 9. 10. 2022, při níž došlo k fraktuře facety C7 vpravo, diskoligamentóznímu poranění C6/7, sériové fraktuře III. až VII. žebra vpravo a kontuzi plic, po vyřešení nálezu na krční páteři se pokračuje v řešení dalších zdravotních komplikací, v plánu je operační řešení pro syndrom rotátorové manžety levého ramene a útlaku levého ulnárního nervu v loketním kanálku. Vzhledem k plánovaným operačním zákrokům hodnotil posudkový lékař stav po poranění hrudníku a páteře jako srovnatelný s těžkým funkčním postižením při onemocnění páteře podle kapitoly XIII oddílu E položky 1d přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a stanovil míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 70 %. Den vzniku invalidity stanovil dnem uplynutí podpůrčí doby. Vzhledem k předpokládané alespoň částečné obnově pracovní schopnosti omezil dobu platnosti posudku do 31. 3. 2024.

5. Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná snížila žalobci invalidní důchod na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, neboť podle posouzení IPZS ze dne 6. 9. 2024 činil pokles pracovní schopnosti žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu 35 %. Posudková lékařka IPZS dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je stav po artroskopické operaci levého ramene ze dne 3. 1. 2024 pro úraz, k němuž došlo dne 9. 10. 2022. Dle zprávy ortopeda ze dne 2. 4. 2024 trvá pobolívání, objektivně je rameno bez otoku, periferie bez parestezií, aktivní hybnost do 90 stupňů, pasivní do 120 stupňů, byla doporučena další rehabilitace. Posudková lékařka hodnotila rozhodující postižení dle kapitoly XV oddílu B položky 3b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, přičemž míru poklesu pracovní schopnosti stanovila na horní hranici rozmezí, kterou vzhledem k dalšímu postižení navýšila podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity o 10 procentních bodů na celkových 35 %.
6. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí námitky, v nichž vyjádřil nesouhlas s posouzením zdravotního stavu. Zdůraznil, že u něj přetrvávají boleti a omezení hybnosti levého ramene. K tomu poukázal na lékařskou zprávu MUDr. B. ze dne 3. 9. 2024. Kromě toho má problémy s krční a bederní páteří, nedokáže proto dlouho stát ani sedět a má obtíže při přenášení břemen.
7. Posudkový lékař IPZS dospěl v posudku ze dne 3. 12. 2024 shodně s předchozím posudkem k závěru, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činila 35 %. Uvedl, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je stav po autonehodě na motocyklu dne 9. 10. 2022 s frakturou facety obratle C7 vpravo a diskoligamentózním poraněním C6/7, sériové fraktury III. až VII. žebra vpravo a kontuzi plic, po stabilizační operaci krční páteře v oblasti C6 – C7 dne 13. 10. 2022, po artroskopické operaci levého ramene 3. 1. 2024 pro lézi labra a svalů rotátorové manžety (m. subscapularis a infraspinatus) a uvolnění loketního nervu pro syndrom loketního kanálku vlevo. Posudkový lékař vyšel též z ortopedického nálezu z 3. 9. 2024, podle kterého přetrvávalo pobolívání trapézu vlevo, hybnost byla omezená, rameno palpačně nebolestivé. Posudkový lékař konstatoval, že chronický bolestivý syndrom krční a bederní páteře nebyl rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Podle posudkového lékaře se jednalo o funkční postižení se středně těžkým omezením hybnosti nedominantního levého ramene s omezením funkce končetiny pro manipulaci a přenášení těžkých předmětů. Rozhodující zdravotní postižení posudkový lékař hodnotil podle kapitoly XV oddílu B položky 3b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Vzhledem ke stupni postižení stanovil míru poklesu pracovní schopnosti na horní hranici rozmezí (25 %) a vzhledem k dalšímu postižení ji podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity navýšil o 10 procentních bodů. Datum změny stupně invalidity stanovil dnem posouzení, kdy byl odbornými nálezy doložen stupeň postižení.
8. Na základě závěrů posudkového lékaře IPZS v námitkovém řízení žalovaná vydala napadené rozhodnutí, kterým námitky žalobce zamítla a potvrdila prvostupňové rozhodnutí.

Ústní jednání

9. Při ústním jednání, které se konalo u Krajského soudu v Praze dne 25. 8. 2025, žalobce setrval na svém procesním stanovisku. Žalovaná se z účasti na jednání omluvila.

10. Soud s ohledem na zpochybnění správnosti posouzení zdravotního stavu žalobce provedl jako důkaz posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Praze (dále jen „posudková komise“) ze dne 3. 7. 2025, který si vyžádal.
11. Posudková komise dospěla k závěru, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidním v druhém stupni podle § 39 odst. 1 a odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %.
12. Posudková komise na základě doložených zpráv z ortopedie, dokumentace praktické lékařky žalobce a vlastního vyšetření žalobce odborným lékařem v oboru ortopedie a rehabilitačního lékařství při jednání posudkové komise popsala, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí bylo zbytkové poúrazové postižení po nehodě na motocyklu dne 9. 10. 2022 (při srážce s osobním automobilem). Žalobce byl krátce v bezvědomí, bezprostředně po nehodě necítil levou horní končetinu a nebyl schopen s ní hýbat, podle CT vyšetření byla zjištěna zlomenina facety obratle C7 vpravo, sériová zlomenina III. až VII. žebra vpravo a kontuze plic. Následné vyšetření magnetickou rezonancí prokázalo diskoligamntózní poranění v etáži C6/7. Dne 13. 10. 2022 byla provedena stabilizační operace krční páteře v oblasti C6/7, po níž došlo k poruše polykání. Žalobce trpěl bolestmi obou ramen, parestesíí dolních končetin, zakopával. Dne 3. 1. 2024 byla provedena artroskopická operace levého ramene. U žalobce byl též diagnostikován chronický vertebrogenní algický syndrom krční a bederní páteře v terénu degenerativních změn, chronická axonální radikulopatie C6 a C7 a radikulární syndrom L5 vlevo.
13. Posudková komise se v posudku ztotožnila se závěrem posudkových lékařů, že při kontrole zdravotního stavu již žalobce nebyl invalidní ve III. stupni, jak byl posouzen po úrazu na motocyklu. Stav žalobce byl po úrazu stabilizován, avšak se zbytkovým poúrazovým postižením, které je již léčebně málo ovlivnitelné. Posudkoví lékaři IPZS dle posudkové komise nepřesně vyhodnotili zbytkové postižení pouze jako středně těžké omezení hybnosti ramenního kloubu s omezením funkce končetiny pro manipulaci a přenášení těžkých břemen a nezohlednili posudkově významné poúrazové a následně pooperační postižení krční páteře, kdy krční páteř v operovaném úseku zůstává fragilní a vyžaduje šetření. Posudková komise proto posoudila stav žalobce jako středně těžké funkční poruchy po polytraumatu s mnohočetnými poúrazovými následky podle kapitoly XV oddílu A položky 7b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na horní hranici rozmezí (40 %) a dále ji navýšila vzhledem k dalšímu zdravotnímu postižení podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity. Uvedla, že vedlejší příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo vertebrogenní onemocnění s degenerativním postižením krční a bederní páteře, pro které žalobce již před traumatem změnil zaměstnání (původní profesí sklář, naposledy pracoval jako řidič dodávky). Posudková komise konstatovala, že doporučuje práci vhodnou pro vertebropata, s vyloučením zátěže horních končetin, není tedy vhodná původní profese skláře, naposledy vykonávané zaměstnání řidiče dodávky žalobce zvládne pouze v podstatně menším rozsahu (zkrácení pracovního úvazku).

Posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

14. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Poté přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v mezích uplatněných žalobních bodů vycházejí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
15. Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*
a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*
16. Soud předeseílá, že posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou a soud si o ní nemůže učinit úsudek sám.
17. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“) zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzují posudkové komise jako orgány Ministerstva práce a sociálních věcí. Tento posudek soud hodnotí podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, čj. 4 Ads 13/2003-54, č. 511/2005 Sb. NSS, či ze dne 15. 5. 2013, čj. 6 Ads 11/2013-20).
18. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2015, čj. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.

19. Vzhledem k tomu, že žalobce v žalobě zpochybnil správnost posouzení zdravotního stavu posudkovým lékařem IPZS, z něhož vycházelo napadené rozhodnutí, soud si vyžádal posudek posudkové komise, který provedl k důkazu.
20. Posudek posudkové komise dle názoru soudu splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti. Posudková komise v posudku ze dne 3. 7. 2025 vyšla z veškeré zdravotnické dokumentace žalobce a rovněž z vlastního vyšetření žalobce odborným lékařem při jednání posudkové komise. Na základě dostupných lékařských nálezů rekapitulovaných v posudku a vlastního vyšetření popsala zdravotní obtíže žalobce a odůvodnila, proč určila jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce středně těžké funkční poruchy po polytraumatu při nehodě na motocyklu v říjnu 2022 s mnohočetnými poúrazovými následky podle kapitoly XV (*funkční poruchy, poškození po úrazech, operacích*) oddílu A (*poškození hlavy, krku, těla*) položky 7 [*funkční poruchy po polytraumatu s mnohočetnými poúrazovými následky (zejména kombinované poškození hlavy, hrudníku a končetin)*] písm. b (*středně těžké poruchy*) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Vyložila, že kromě posudkovými lékaři popsaného středně těžkého omezení hybnosti levého ramenního kloubu s omezením funkce končetiny pro manipulaci a přenášení těžkých břemen přetrvávajícího po operaci v lednu 2024 bylo třeba zohlednit také poúrazové a následně pooperační poškození krční páteře, která po provedené stabilizační operaci zůstává v operovaném úseku fragilní a vyžaduje šetření. Závěry posudku logicky navazují na popsaná zjištění plynoucí z lékařských nálezů a vlastního vyšetření, v nichž se uvádí omezení hybnosti a bolestivost levého ramene a krční páteře. Míra poklesu pracovní schopnosti je pro danou položku stanovena v rozpětí 25 až 40 %. Posudková komise zdůvodnila, proč stanovila míru poklesu na horní hranici rozpětí a dále ji navýšila o 10 procentních bodů podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity. Posudková komise v souladu s § 2 odst. 3 a § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity zohlednila vliv vertebrogenního onemocnění s degenerativním poškozením krční a bederní páteře. Posudkové hodnocení soud považuje za vnitřně konzistentní a neshledává rozpory posudkového závěru s popsánými odbornými nálezy a výsledky vyšetření, z nichž posouzení vychází. Ani účastníci nevznesli proti posudku posudkové komise žádné výhrady, jimiž by jeho závěry zpochybnili, a nenavrhli doplnění dokazování zadáním doplňujícího či revizního posudku.
21. Soud neprovedl žalobcem v žalobě navržený důkaz posudky IPZS, neboť jsou součástí správního spisu, který měl soud k dispozici a z něhož vycházel, přičemž jeho obsah není předmětem dokazování (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, čj. 9 Afs 8/2008-117). Pokud jde o předloženou lékařskou zprávu MUDr. B. ze dne 12. 11. 2024, soud uvádí, že skutkový stav byl pro účely rozhodnutí soudu dostatečně zjištěn posudkem posudkové komise, která měla tuto zprávu k dispozici a vycházela z ní. Soud nemá odborné znalosti k tomu, aby samostatně posuzoval míru poklesu pracovní schopnosti žalobce na základě zpráv odborných lékařů či výpovědi žalobce. Pouze lékař se specializací na posudkové lékařství disponuje odbornou kompetencí ke stanovení dominantního zdravotního poškození a míry poklesu pracovní schopnosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2014, čj. 4 Ads 169/2014-27). Současně je třeba připomenout, že pro určení stupně invalidity nejsou rozhodující subjektivně vnímané zdravotní obtíže, nýbrž objektivní omezení pracovní schopnosti na podkladě medicínsky doložených příčin (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2009, čj. 4 Ads 81/2009-46).

22. Soud tedy na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činila 50 %, což odpovídá invaliditě druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Žalovaná vyšla při svém rozhodování z nesprávného skutkového závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činila pouze 35 %, a v návaznosti na to nesprávně dovodila, že žalobce je invalidní v prvním stupni. Napadené rozhodnutí je tedy zatíženo vadou spočívající v nesprávném zjištění skutkového stavu, která způsobila jeho nezákonnost.

Závěr a náhrada nákladů řízení

23. Vzhledem k tomu, že žaloba je důvodná, soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku, je žalovaná v dalším řízení vázána (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaná mezi podklady svého rozhodnutí zařadí též posudek posudkové komise ze dne 3. 7. 2025 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
24. Soud dodává, že žalobce nemá právní nárok na zrušení prvostupňového rozhodnutí, čehož se žalobou také domáhal. Na rozdíl od § 78 odst. 1 s. ř. s., který v případě důvodnosti žaloby stanoví povinnost soudu napadené rozhodnutí zrušit, § 78 odst. 3 s. ř. s. svěřuje posouzení důvodů pro zrušení prvostupňového rozhodnutí do úvahy soudu, který není povinen o takovém návrhu výslovně rozhodnout ve výroku rozsudku (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, čj. 1 As 60/2006-106, č. 1456/2008 Sb. NSS). Soud nepřistoupil ke zrušení prvostupňového rozhodnutí, neboť nápravu může zajistit žalovaná v řízení o námitkách. S ohledem na § 88 odst. 8 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, který vylučuje užití § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, by ani nebylo přípustné zrušit prvostupňové rozhodnutí (k tomu viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2009, čj. 1 Aps 2/2008-76, č. 1997/2010 Sb. NSS).
25. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má právo na náhradu nákladů řízení. Ty sestávají z nákladů na právní zastoupení. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Zástupce žalobce provedl v souvislosti s tímto řízením tři účelné úkony právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu, a to převzetí a přípravu zastoupení, sepsí žaloby a účast při jednání před soudem. Odměna za jeden úkon právní služby činí 4 620 Kč dle § 9 odst. 5 ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu, výše odměny tak činí celkem 13 860 Kč. Vedle odměny přísluší zástupci žalobce rovněž náhrada hotových výdajů ve výši 450 Kč za každý z úkonů právní služby podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, celkem tedy 1 350 Kč. Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce je plátcem daně přidané hodnoty, přistupuje k nákladům řízení náhrada této daně v sazbě 21 % z odměny a náhrad v celkové výši 15 210 Kč ve výši 3 194,10 Kč. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši celkem 18 404,10 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.), a to k rukám jeho zástupce dle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 25. srpna 2025

Lenka Oulíková v. r.
soudkyně